

SIX SONNETS

translated by

Ilinca Bernea

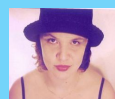
William Shakespeare

TEXT

archives équivalences

rencontres

2003

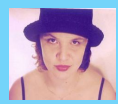

© 2002–2003 ILINCA DOBRESCU (Bucharest, Romania) [TRANSLATION]
© 2002 DANIEL CHIRIBEŞ (Bucharest, Romania) [PHOTO]
© 2002–2003 ADRIAN REZUŞ (Nijmegen, The Netherlands) [EDITION]
© 2003 ÉQUIVALENCES [PDF $\LaTeX$ – HYPERSCREEN]

**This electronic edition is a *non-profit* publication
produced by PDF $\TeX$ 14.H [© 2001 HÀN THẾ THÀNH] &
created by $\LaTeX$ 2 ϵ with HYPERREF & PDF/SCREEN**

$\LaTeX$ 2 ϵ © 1993–2001 THE $\LaTeX$ 3 PROJECT TEAM *et al.*
HYPERREF © 1995–2001 SEBASTIAN RAHTZ
PDF/SCREEN © 2001 ADRIAN REZUŞ [based on PDFSCREEN]
PDFSCREEN © 1999–2001 C. V. RADHAKRISHNAN

TYPESET BY ROMANIAN $\TeX$ © 1994–2001 ADRIAN REZUŞ
PRINTED IN THE NETHERLANDS – AUGUST 20, 2002
REVISED REPRINTS – JULY 16, 2003 & JULY 21, 2003

William Shakespeare

SIX SONNETS

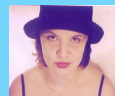
ŞASE SONETE

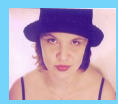
tălmăcite de Ilinca Bernea

équivalences

Nijmegen

2002

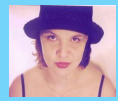
William Shakespeare

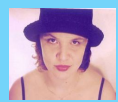
Six Sonnets

Şase sonete

tălmăcite de

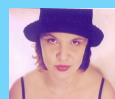
Ilinca Bernea

21

So is it not with me as with that muse,
Stirred by a painted beauty to his verse,
Who heaven it self for ornament doth use,
And every fair with his fair doth rehearse,
Making a couplement of proud compare
With sun and moon, with earth and sea's rich gems:
With April's first-born flowers and all things rare,
That heaven's air in this huge rondure hems.
O let me true in love but truly write,
And then believe me, my love is as fair,
As any mother's child, though not so bright
As those gold candles fixed in heaven's air:
    Let them say more that like of hearsay well,
    I will not praise that purpose not to sell.

XXI

Eu n-aș putea să-mi fac muza să plângă
Pe versuri smăcuite-n chip frivol,
Să-ți fac un chip cioplit din cer și undă,
Făptura să ți-o cânt în mi bemol;

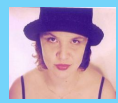
Eu nu-ndrăznesc să te cunun cu luna,
Să te-nrudesc cu soarele și marea,
Din flori de-april să-ți împletesc cununa,
Și să-ți aștern sub tălpi imensă, zarea;

Căci te iubesc cu-adevărat și pur,
Cu dragoste maternă, ne-ngrădită
Și nici un vers suflat cu praf de aur

Nu-i poate fi dublură în oglindă.

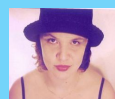
Prefer să tac decât să scriu vreun rând
Despre ce simt și n-am de gând să vând.

35

No more be grieved at that which thou hast done,
Roses have thorns, and silver fountains mud,
Clouds and eclipses stain both moon and sun,
And loathsome canker lives in sweetest bud.
All men make faults, and even I in this,
Authorizing thy trespass with compare,
My self corrupting salving thy amiss,
Excusing thy sins more than thy sins are:
For to thy sensual fault I bring in sense,
Thy adverse party is thy advocate,
And 'gainst my self a lawful plea commence:
Such civil war is in my love and hate,
    That I an accessory needs must be,
    To that sweet thief which sourly robs from me.

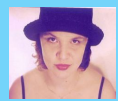
XXXV

Nu poți spăla cu lacrimi un rău neizbăvit,
Există viermi în flori, noroaie-ascunse-n ape,
Nori și eclipse-ncarcă al astrilor zenit,
Cu umbre ce-ar putea meteahna s-o adape.

Toți oamenii greșesc și eu aduc căinței
Tribut, tot căutând prin vagi alegorii
Să neg că-ntre păcate stă demonul dorinței,
Făcându-mi mintea dreaptă codoș al inimii.

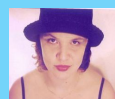
Se-ntâmplă azi în mine ca-ntr-un război civil
Chiar împotrivă-mi să pledez cu ură,
Căci gândul mă trădează și apără servil

A trupului chemare și-a dragostei măsură.
Cum aş putea să vreau de tine să mă rup
Când mi-ai răpit și minte și inimă și trup!

36

Let me confess that we two must be twain,
Although our undivided loves are one:
So shall those blots that do with me remain,
Without thy help, by me be borne alone.
In our two loves there is but one respect,
Though in our lives a separable spite,
Which though it alter not love's sole effect,
Yet doth it steal sweet hours from love's delight.
I may not evermore acknowledge thee,
Lest my bewailed guilt should do thee shame,
Nor thou with public kindness honour me,
Unless thou take that honour from thy name:
    But do not so, I love thee in such sort,
    As thou being mine, mine is thy good report.

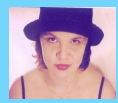
XXXVI

Deși iubirea ne preschimbă într-unul
Bine-ar fi totuși să rămânem doi,
Ca doar singurătății mele răul
Să-i plimbe-n lume trena prin noroi.

Dragostea noastră ruptă-n două vieți
Ne străjuiește sufletul proscris,
Deși s-ar zice c-am fi doi asceți
Ne rătăcim prin dezmierdări de vis.

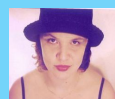
De n-am fi doi n-aș mai putea ascunde
Că vina care-o port e-a noastră toată,
Tu mi-ai jertfi, mândrie, rang, virtute
În gura lumii hâdă și neroadă.

Păstrând secretul însă, te pot ascunde-n mine
Și-al meu fiind, în taină, să te bârfesc de bine.

43

When most I wink then do mine eyes best see,
For all the day they view things unrespected,
But when I sleep, in dreams they look on thee,
And darkly bright, are bright in dark directed.
Then thou whose shadow shadows doth make bright
How would thy shadow's form, form happy show,
To the clear day with thy much clearer light,
When to unseeing eyes thy shade shines so!
How would (I say) mine eyes be blessed made,
By looking on thee in the living day,
When in dead night thy fair imperfect shade,
Through heavy sleep on sightless eyes doth stay!
    All days are nights to see till I see thee,
    And nights bright days when dreams do show thee me.

XLIII

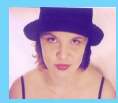
Sub pleoapele închise, imaginile-s clare
Cu ochii larg deschiși văd umbre fade,
Noaptea în vis fantoma ta-mi apare
Lipită de privire și-n întuneric arde.

Mi-e astfel noaptea zi și ziua noapte,
Numai cu ochii-nchiși te pot vedea,
Oricât de mut ai fi sau de departe
Umbra ta-mi înseninează calea.

Și mă gândesc ce binecuvântare
Ar fi ca-n plină zi întunecată,
Când ochii-mi rătăcesc absent în zare,

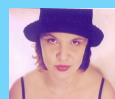
Să-ți întâlnesc privirea dintr-odată!

Atunci lumina zilei s-ar preschimba în zi
Și dintr-un somn ciudat la viață m-aș trezi.

44

If the dull substance of my flesh were thought,
Injurious distance should not stop my way,
For then despite of space I would be brought,
From limits far remote, where thou dost stay,
No matter then although my foot did stand
Upon the farthest earth removed from thee,
For nimble thought can jump both sea and land,
As soon as think the place where he would be.
But ah, thought kills me that I am not thought
To leap large lengths of miles when thou art gone,
But that so much of earth and water wrought,
I must attend, time's leisure with my moan.
    Receiving nought by elements so slow,
    But heavy tears, badges of either's woe.

XLIV

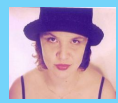
Dac-al meu trup de carne ar fi gând
Nedreptei depărtări ce ne desparte
Nu s-ar împotrivi cer sau pământ
Distanțe, timpuri, așteptări deșarte,

N-ar mai conta că pașii mei și-ai tăi
Alte meleaguri calcă-n astă lume,
Căci aş putea străbate munți și văi
Cu-a minții mele forță către tine.

Dar mă ucide gândul că nu-s gând,
Mi-e trupul greu de ape și coline,
Pedeapsa depărtării o înfrunt

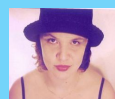
De parcă mii de leghe-mi curg în vine.
În neputința cărnii-mi aflu chinul
Și-ncerc prin lacrimi să forțez destinul.

66

Tired with all these for restful death I cry,
As to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimmed in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And gilded honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled
And art made tongue-tied by authority,
And folly (doctor-like) controlling skill,
And simple truth miscalled simplicity,
And captive good attending captain ill.
    Tired with all these, from these would I be gone,
    Save that to die, I leave my love alone.

LXVI

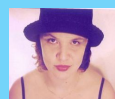
Sătul acum de toate invoc odihna morții,
Nu mai suport să tot implor zadarnic,
Să văd ticăloșia făcând sortii,
Credința fluturată-n chip fățarnic,

Noblețea preschimbată în ridicol,
Virginitatea grosolan vândută,
Calea cea dreaptă pusă în pericol,
Perfecțiunea jalnic ocărâtă,

Arta, limbă de lins mâna puterii,
Unealtă-a saltimbancilor cetății,
Vraci ce îmbracă-n vers păcatul firii,

Ieftinătatea-n haina simplității.

Aș vrea să-mi aflu moartea, sătul de-atâtea rele,
Însă murind aș frânge sufletul dragei mele.

Contents – Cuprins

<i>William Shakespeare Sonnets</i>	5
<i>Ilinca Bernea Şase sonete</i>	5
21	7
35	9
36	11
43	13
44	15
66	17

